

3. М.В. Негресва, О.М. Панченко Формування програм аудиту заробітної плати на промисловому підприємстві // Економіка і управління. — № 4. — 2011.

4. Г.Т. Завіновська. Економіка праці. — К.: КНЕУ, 2003.

Пилипенко Я.В., студент ФЕФ, 4 курс,
напрям підготовки 6.030508 «Фінанси і кредит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Кудрицький Б.В., к.е.н.,
доцент кафедри аудиту

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

ЗМІНИ В АУДИТОРСЬКИХ ДІЯЛЬНОСТІ

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є наймасштабнішим пакетом домовленостей в історії незалежної України. Економічна частина даної угоди охоплює основні галузі економіки та сферу аудиторської діяльності, зокрема.

Ключові положення угоди у сфері аудиту передбачають [1]:
1) формування стабільної системи аудиторської діяльності на фундаментальних принципах функціонування державних фінансів: підзвітність, прозорість, ефективність і результативність;
2) імплементацію Україною стандартів і методів Міжнародної організації вищих органів фінансового контролю (INTOSAI);
3) гармонізацію із узгодженими на міжнародному рівні стандартами внутрішнього аудиту (Інститут внутрішніх аудиторів (ІА), Міжнародної федерації бухгалтерів (IFAC)); 4) упровадженні нововведень у питаннях заснування існуючих систем обміну інформацією між аудиторськими компаніями.

Реалізація основних положень у сфері аудиту дасть змогу вирішити такі проблеми, зумовлені специфічними галузевими складнощами ринку аудиторських послуг України:

— відмінності в стандартах роботи українських і міжнародних компаній, що унеможливило б надійне співставлення показників національних підприємств з показниками їх іноземних конкурентів без трансформування їх фінансової звітності;

— відсутність системи страхування аудиторських ризиків, що широко використовується в світовій практиці і найчастіше є обов'язковою;

— відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту;

- низький рівень підготовки українських бухгалтерів і аудиторів;
- низький рівень довіри бізнес-середовища до вітчизняного аудиторського ринку;
- висока вартість аудиторських послуг;
- монополізація аудиторського ринку.

Ширша співпраця з ЄС та адаптація норм національного законодавства до вимог міжнародних стандартів дозволить забезпечити ефективний захист прав акціонерів і кредиторів і привести національні стандарти до міжнародних, що має збільшити рівень довіри інвесторів і кредиторів до показників фінансової звітності українських компаній; підвищити якість аудиторських послуг; використати досвід ЄС із побудови законодавства у сфері аудиту та налагодити ефективний обмін інформацією між відповідними державними органами України та ЄС.

Інтеграція України до ЄС породжує також певні протиріччя: невідповідність міжнародних стандартів національному правовому полю, неоднозначне трактування галузевих термінів, відсутність необхідних зв'язків між загальною фінансовою звітністю та регуляторною звітністю, вирішення яких потребує покращення координації діяльності різних органів відповідальних за усі аспекти фінансової звітності в рамках єдиної та послідовної фінансової системи.

Інтеграція України до ЄС зумовлює такі зміни:

1. *Оновлення законодавчої бази у сфері аудиторської діяльності:* прийняття в новій редакції Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його положень у відповідність до вимог Європейського законодавства, а саме Директиви 2014/56/ЄС. Реформування ринку аудиторських послуг відповідно до міжнародних вимог почалася у 2002 році з упровадження Аудиторською палатою України вимог щодо формату атестації кандидатів в аудитори. З 2003 року в Україні розпочато впровадження Міжнародних стандартів аудиту та етики; у 2007 році функцію з контролю за діяльністю аудиторів та аудиторських фірм доручено виконувати незалежному органу — Аудиторській палаті України, у складі якої створено Комітет з контролю за якістю аудиторських послуг.

2. *Розмежування функцій аудиторської палати України між двома органами — суспільного нагляду та самоврядування.* Перша установа має бути репрезентована уповноваженими представниками держави, або органом, якому делеговані функції суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, а друга — професійними аудиторами.

3. *Приведення системи сертифікації аудиторів в Україні та постійного удосконалення їх професійних знань у відповідність до вимог Міжнародної федерації бухгалтерів і Європейського співтовариства;*

Отже, асоціація з ЄС відкриє українському аудиторському ринку нові можливості для надання послуг не тільки в межах нашої країни. Звичайно, конкурентну боротьбу навряд чи зможуть витримати усі фірми. Втім, у перспективі це покращить як рівень якості послуг та, відповідно, рівень довіри до професії з боку споживачів аудиторських послуг, так і встановить справедливі ціни, що в свою чергу зумовлює необхідність трансформації законодавства, посилення контролю якості аудиту та вдосконалення аудиторської діяльності.

Література

1. Економічна складова угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління// [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://www.ier.com.ua/files//Projects/2013/EU_Ukraine/Economic_red.pdf

2. Офіційний сайт Аудиторської палати України <http://www.apu.com.ua/>

3. Закон України «Про аудиторську діяльність»: Закон від 22.04.1993 № 3125-ХІІ / Редакція від 12.12.2012, підстава 5461-17 [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>

Плаксюк К.В., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Булкот Г.В., к.е.н.,
доцент кафедри аудиту

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

У процесі управління підприємством значна увага приділяється внутрішньому і незалежному аудиту господарських операцій, в тому числі особливо важливим є аудит розрахункових операцій [1, 2].

Варто зазначити, що на сьогоднішній день у бухгалтерському обліку є дві основні проблеми, пов'язані з розрахунковими операціями: незаконні транзакції, які можуть бути здійснені управліннями та співробітниками і недостатність інформації, що необхідна для належного управління такими операціями.